

Крстовдан торжествено прослављен у Горњем Острогу, богослужио Митрополит Јоаникије

Светом архијерејском Литургијом и ломљењем славског колача прослављен је празник Воздвижења Часног крста – Крстовдан, слава пећинске цркве у Горњем острошком манастиру из 17. вијека коју је подигао Свети Василије Острошки.

Богослужио је Његово Високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски Г. Јоаникије, а саслуживало му је острошко свештеномонаштво и многобројно свештенство. Одговарало је Београдско мушко певачко друштво, уз молитвено учешће свештенства, монаштва и вјерног народа.

Митрополит Јоаникије са свештенством благосиљао је и пререзао славски колач који су поводом храмовне славе припремила острошка братија.

На крају богослужења, надахнут значајем великог празника, Високопреосвећени Митрополит сабране је поучавао архипастирским словом.
– Када год помињемо Часни крст Господњи, прво помислимо на Голготу, на

Христово распеће на крсту, на Голготи, гдје је Он ради нас људи и ради нашег спасења излио своју живоносну крв, да бисмо добили преко Његове изливене крви, преко Његове жртве опроштај наших грјехова, обновљење наше природе, да би нас са Богом измирио и да би нас Богу привео. Али крст је постао знак славе Божије. Као што јунак који се бори у боју добија велику славу ако добије и рану, а нарочито ако храбро живот свој да за своју отаџбину. А слава Божија је Часни крст, јер је преко крста Господ потврдио своју безграничну љубав према овоме свијету, јер је самог себе жртвовао и Богу Оцу принио као жртву за спасење цијелог рода људског, за спасење цијеле творевине – рекао је Митрополит Јоаникије.

Подсјетио је да је празник Воздвижења Часног крста установљен три вијека послје Христовог страдања када је Света Јелена Царица, мајка Цара Константина, нашла крст Господњи бачен у једну јаругу и тамо затрпан шутом, земљом и смећем.

– Она је имала посебан мотив да тражи Крст Господњи, јер се њеном сину Цару Константину јавио крст са неба, докле још није био ни крштен, уочи битке са његовим противником царом Аксенцијем. И сила Часног крста га је укријепила и на том крсту је писало Овим побјеђуј. Тако да је Цар Константин од тог момента препорођен. Он је касније крштен и победио је свога противника, али његово име се везује и за побједу хришћанства над паганством, над идолопоклонством и света Царица Јелена трагајући за крстом Господњим, јер су хришћани цијело вијеме поштовали Христово распеће и крст Његов и знаменовали се знаком Часног крста и силом Његовом се укрепљавали. А када је Света Царица нашла крст Господњи, одмах се пројавила његова сила и слава. Додиром његовим васкрснут је мртавац, а онда је јерусалимски Патријарх Макарије уздизао крст Господњи и благосиљао све четири стране свијета, да би сва васељена добила освећење од крста Господњег – бесједио је Владика Јоаникије и додао да се од тада може рачунати да је хришћанство тријумфовало над паганством, јер су хришћани до тада били гоњени за крст часни и за вјеру у Христа Господа и то је вријеме хиљада и хиљада и милиона мученика, хришћана који су пострадали.

Митрополит Јоаникије је истакао да сви који се Часним крстом крстимо и за Христом идемо, треба да имамо велико, изузетно поуздање.

– Ако идемо путем Божијим, ако творимо Божије заповијести, ако се држимо љубави према Богу и према ближњима, а то не значи да смо само на ријечима они који љубе Бога и своје ближње, него да то будемо и на дјелу. А љубав је

увије спремна да се жртвује и то је права љубав. Треба да знамо када идемо путем Божијим да нас Господ оставити неће и да ће нам силом свог Часног крста увијек помоћи и из многих невоља избавити. Да ће нам дати снаге да творимо вољу Божију и да Богу угађамо и да ширимо љубав у овом свијету. Само ако се за Њега везујемо, од Њега ћемо добити Његову силу, благодат, радост, живот и здравље и сваки напредак. Многе невоље трпимо због тога што смо маловјерни, малодушни и што онда се лако помрачимо, лако повјерујемо да у овом свијету не можемо успјети као људи, па се онда дохватимо свега и свачега, а то значи да одмах скрећемо на странпутице, да се удаљавамо од Бога, Његове љубави и милости, а то значи да се из нас испражњује и љубав и милост и насељава се тама, пакост и зло, а то је све оно што уништава и понижава човјека – објаснио је Високопреосвећени Митрополит.

Он је казао да ако хоћемо да будемо људи, као што је говорио наш светопшочивши Патријарх Павле, а то је увијек значило "будимо људи Божији", људи вјере, поштења, честитости, доброте, искрености, слоге и добра.

– Да ширимо добро у овоме свијету јер то је служба која је намијењена људима. И свако од нас може да учини нешто добро, било на ком мјесту да се налази, било да је богат или сиромах, стар или млад, ако пожели добро, у томе је већ велико добро и онда ће му Бог дати снаге и да учини добро. Понекад лијепа, истинита, трезвеноумна и братска ријеч значи више него да нам је неко ко зна шта друго учинио у материјалном погледу. Дobar савјет, добра ријеч, добар разговор и то је добро. Али да не останемо само на ријечи хришћани, него да будемо увијек и на дјело. Они који су на дјелу хришћани, не морају много ни да говоре, већ говори њихов живот – казао је Митрополит Јоаникије.

Подсјетио је да у Црној Гори имамо велики благослов да имамо честицу Часног крста у Цетињском манастиру, а у Острогу пећинску цркву коју је Свети Василије претворио у Храм Воздвиженија Часног крста.

– Ову пећину гдје су се раније подвизавали испосници и духовници и овдје се осветио постом и молитвом његов претходник Преподобни Исаија Острошки, чије су мошти спаљене баш у вријеме Светог Василија. Тешка и мучна времена, али видите и у тешким временима људи имају прилику још више да посвједоче вјеру. Наш народ је у тешким временима давао велике људе, светитеље, мудраце и јунаке и тако се изграђивало духовно биће нашег народа, тако се изградила етика, морал, заједништво, па смо били народ

трополит

mitropolija.com